

ud af det dilemma, som jeg forstår at spørgeren mener eksisterer.

Ole Donner (DF):

Jeg siger tak for svaret.

Det er rigtigt, som ministeren siger, at det var det principielle, jeg efterlyste, og ministeren kom jo med nogle eksempler på, hvordan man kan stille ændringsforslag. Nu havde jeg opdigtet dette eksempel, men jeg går stadig ud fra det principielle, så derfor vil jeg godt spørge ministeren direkte: Kunne en borgmester foreslå det, spørgsmålet går på?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det fremgik af min besvarelse, at hvis man ikke føler, man kan stemme for begge dele – hvis man er for det ene og imod det andet – kan man selv fremsætte et forslag, der giver én mulighed for at få præcis den holdning, man har til et enkelt element i afstemningstemaet, ført frem.

Ole Donner (DF):

Hvis eksemplet var som beskrevet i spørgsmålet, mener ministeren så, det vil kunne godkendes i en kommunalbestyrelse, hvis et byrådsmedlem f.eks. fremsætter et forslag om at lave begge dele? Mener ministeren, at man kan vedtage det i byrådet, uden at det forudgående har været i økonomiudvalget, og uden at der er fremsat forslag til finansiering af de pågældende eksempler?

Sagen kunne jo være, at byrådsmedlemmet siger: Jeg foreslår, at det vejstykke bliver på anlægsplanen, og jeg foreslår ligesom borgmesteren, at vi laver tre fodboldbaner. Men så bliver der jo en manko i beløbet, og mener ministeren, det vil være hensigtsmæssigt af en borgmester at komme med et sådant forslag? Og mener ministeren, at hvis der kommer et ændringsforslag, som siger ja til begge dele, er det i orden, bare man nævner beløbet i byrådsalen?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det er jo lige før, det kommer til at ligne en konkret sagsbehandling om fodboldbaner i X-købing, eller hvad der ellers er tale om, og det tror jeg ikke ville være hensigtsmæssigt.

Men svaret på det sidste, spørgeren er inde på, er, at det kommer an på, hvordan dette dagsordenspunkt på kommunalbestyrelsens dagsorden er formuleret. Og det er sådan, at hvis det drejer sig om en konkret sag, vil man, hvis der er opstået tvivl, kunne forelægge den

for tilsynsmyndighederne – det vil altså sige Tilsynsrådet, hvis der er tale om en sag i en kommune, og Indenrigsministeriet, hvis der er tale om en sag i en amtskommune eller i Københavns eller Frederiksberg Kommuner.

Jeg tror, det er vigtigt at tage dette udgangspunkt for mit andet svar, fordi jeg ikke finder det hensigtsmæssigt, at man ud fra en række tænkte konstruktioner, hvor man ikke har et konkret formuleret dagsordenspunkt foran sig, forsøger at give en tænkt besvarelse på et tænkt problem.

Ole Donner (DF):

Jeg skal stadig understrege, at det er et eksempel, jeg selv har opdigtet, og hvis man forholdt sig til, at det var et dagsordenspunkt, kunne man udmærket svare på det. Men jeg forstod ministeren derhen, at ministeren i hvert fald ikke finder, at det vil være hensigtsmæssigt at komme med sådanne forslag og vedtage at udføre begge plustingene, hvis der ikke har været en bevillingsmæssig ansøgning til byrådet, og det er jeg enig med ministeren i.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg tror, spørgeren hører noget, jeg ikke har sagt, for det, der var udgangspunktet i mit første indlæg, var, at der ikke er noget til hinder for, at der indgår flere elementer i et afstemningstema. Men derudover må man selvfølgelig forholde sig til, hvad der i øvrigt står på dagsordenen.

Ole Donner (DF):

Mener ministeren, det kan gå så vidt, at man f.eks. har køb og salg af en fast ejendom på et åbent møde sammen med et klubhus?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det har jeg ingen kommentarer til!

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1789

14) Til indenrigsministeren af:

Ole Donner (DF):

»Hvornår agter Indenrigsministeriet at svare på en henvendelse af 25. oktober 1995 fra Tilsynsrådet i Frederiksberg Amt, j.nr. 1995-951/262?«